

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Amb l'aigua no s'hi juga

A l'inici d'aquesta Quaresma us proposava, entre altres coses, fer dejuni d'aigua, fent-ne un consum responsable. El dejuni ens ajuda a reflexionar i a valorar el que tenim de franc. En aquest sentit, us animava a utilitzar l'aigua amb seny, sense malbaratar-la. Més enllà del consum racional de l'aigua, existeix un greu problema en l'accés a aquest bé essencial. Segons dades de Nacions Unides, a una de cada quatre persones al món no els arriba aigua potable a la llar.

El 8 de novembre de 2018, en una conferència internacional dedicada a l'aigua, el papa Francesc assenyalava que és indispensable: promoure uns estils de vida responsables i solidaris que vetllin per assolir una ecologia integral; assegurar l'accés a l'aigua potable com un dret que brolla de la dignitat humana; i considerar l'aigua un bé essencial i necessari, i no pas un producte qualsevol, que pugui ser objecte de mercantilització.

El Sant Pare afegia: «La Santa Seu i l'Església estan compromeses en favor de l'accés a l'aigua potable per a tots. Aquest compromís es manifesta en moltes iniciatives com la creació d'infraestructures, la formació, la consul-

toria i l'assistència a poblacions en perill en què el subministrament d'aigua no està garantit». Hi ha moltes entitats de l'Església, com Mans Unides i Càritas, que treballen i ajuden a resoldre aquest greu problema. No obstant això, encara ens queda molt camí per recórrer. Us convido i em convido, en la mesura de les nostres possibilitats, a col·laborar amb la nostra almoïna quares-

mal i us animo a sensibilitzar el nostre entorn sobre aquesta situació dolorosa.

El passat 22 de març vam celebrar el Dia Mundial de l'Aigua amb una proposta clara: «No deixar ningú enrere». Aquest lema explica que des d'ara fins al 2030 cal aconseguir l'abastiment, la gestió sostenible i el sanejament de l'aigua per a tothom. Aquest objectiu que-

da recollit en l'Agenda 2030, un compromís aprovat pels principals mandataris del món en una cimera per al desenvolupament sostenible que va tenir lloc el 2015.

Avui en dia milions de persones viuen encara sense aigua potable —a la llar, a l'escola, a la feina, a la granja, a la fàbrica— i lluiten per sobreviure i prosperar. Sovint, s'obliden els grups especialment afectats per aquesta realitat: dones, nens, refugiats, pobles indígenes, persones amb discapacitat i molts d'altres.

En un moment històric en què la tecnologia és present a tot arreu per fer-nos la vida més fàcil i per fer càlculs més precisos, els pagesos continuen mirant al cel per saber si plourà en moltes zones del món i pregunten perquè així sigui. Preguem perquè ploqui el necessari i no ens falti l'aigua, però també perquè ploquin moltes iniciatives que permetin fer arribar l'aigua a tots els racons del planeta.

Benvolguts germans, cal que asseguem l'accés a l'aigua potable arreu del món. És un bé essencial per a la vida, un recurs natural limitat amb el qual no es pot jugar. Garantir que ningú es quedi enrere és un repte de tots.

ACTUALITAT

El caputxí Eduard Rey, nou president de la URC

Els religiosos i les religioses de Catalunya van escollir, el passat dia 20 de març, fra Eduard Rey com a nou president de la Unió de Religiosos de Catalunya (URC). El P. Rey és provincial dels caputxins de Catalunya i Balears i relleva el claretià Màxim Muñoz, que ha estat president de la URC els darrers vuit anys. L'elecció és per a un període de 4 anys.

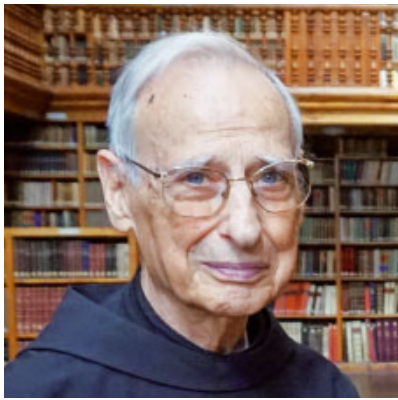
El P. Eduard Rey va néixer a Barcelona l'any 1977 i durant 12 anys ha estat mestre de novicis al Convent dels Caputxins d'Arenys de Mar. El passat 7 de març, va dirigir el recés de Quaresma per als preveres i

diaques de Barcelona ciutat, a la Casa d'exercicis de Sarrià.

La junta directiva de la URC, a més del P. Rey com a president, està formada per la gna. Rosa Masferrer, de les Religioses de Sant Josep de Girona, com a vicepresidenta; i com a vocals el P. Eduard Pini, de l'Escola Pia de Catalunya; la gna. Mercè Arimany, de les Hospitalàries de la Santa Creu; la gna. M. Rosa Masramon, dominica de l'Anunciata; el P. Llorenç Puig, SJ; i el gmà. marista Lluís Serra, com a secretari general.

ENTREVISTA

Acostar els Salms

HILARI RAGUER

El llenguatge dels salms és d'un poble, d'una llengua i d'un temps molt diferents del nostre i per això hi ha versets, i fins salms sencers, que de primer no s'entenen. Per això, cal assistir a conferències i llegir llibres que salvin la distància cultural. El P. Hilari Ragner, OSB, en el llibre *Els Salms presentats per Hilari Ragner* (Publicacions de l'Abadia de Montserrat) els posa a l'abast de tothom i en dona uns quants consells pràctics. «Una regla d'or seria: agafa't als versets que entenguis i t'ajuden a pregar, i ja aniràs entenent els altres», afirma.

Per què són tan importants els salms?
Els salms són eterns, divins i alhora humans. Com diu un autor jueu modern «tots naixem amb aquest llibre a les entranyes» perquè hi respiren tots els sentiments que fan bategar el cor de l'home: la joia i la tristesa, la petició i l'agraïment, l'esperança i la desesperació, la il·lusió i fins i tot la ràbia. Ens agafen pels nostres pitjors sentiments i ens converteixen als millors.

Creu que s'hauria de recuperar el seu ús?
Sí. Primitivament formaven part de la catequesi elemental, perquè la participació en la pregària de l'Església —l'Eucaristia i també la Litúrgia de les Hores, que és cosa de tot el poble— demana saber-se de memòria els salms més importants i estar familiaritzat amb tots els altres. Aprenem les cançons de moda i no hauríem d'aprendre els salms?

Per què diu que el *Llibre dels Salms* és un dels millors llibres de tota *La Bíblia*?
Tota *La Bíblia* és plena de pregàries, però el *Llibre dels Salms* és només de pregàries. Com diu sant Agustí «perquè l'home pogués lloar Déu dignament, Déu es va lloar ell mateix. Això en un home seria vanitat però en Déu és misericòrdia». En aquest llibre, Déu ens posa al cor i als llavis les millors paraules per al qui vol lloar-lo, demanar-li alguna cosa o agrair-la o, simplement, desfogar-se i, com deia Anna, la mare de Samuel, «abocar el cor davant Déu».

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Passar amb menys i compartir més

Som a primera hora del matí d'un dia feiner en un bar de barri. Una parella està asseguda a la barra, davant d'unes tasses de cafè amb llet i uns croissants. Entra un home, vestit molt modestament, que s'apropa a la barra i demana al cambrer: «Tenen alguna pasta d'ahir de les que avui són més barates?» La resposta del cambrer, amb un to de saber-li greu, és: «Avui no en tenim». L'home, amb aire de decepció i comptant les monedes que té, pregunta: «Quan val un cafè amb llet i un croissant?». Escolta el preu, torna a comptar les monedes i afirma «Encara m'arriba. Posi'm-ho». La parella ja ha acabat. El noi es disposa a demanar l'import, la noia l'atura i li diu: «Paguem també la consumició d'aquest senyor», referint-se al veí vestit modestament. El noi assenteix amb el cap i ho abona. Marxen junts agafats de la mà. Senten que han començat bé el dia. «Comparteix el teu pa amb els qui passen fam [...]. / No els defugis, que són germans teus [...]. Si dones el teu pa als famolencs / i satisfàs la fam dels indigents, / llavors la teva llum s'alçarà en la foscor, / el teu capvespre serà clar com el migdia» (Is 58,7.10). L'home, assegut a la barra, no se'n sap avenir però està content, se sent estimat.

Situacions personals com la descrita —i d'altres molt més dures i punyents— ens haurien de fer reflexionar sobre la nostra responsabilitat personal davant la pobresa. Sovint, el nostre estil de vida és ofensiu als ulls dels necessitats, no és un testimoni d'amor al pròxim ni testimoni de seguiment. Podríem passar amb menys i compartir més. El nostre compromís amb els qui passen fam neix del parenostre. Cada vegada que fem nostres les seves paraules demanem el pa de cada dia i ens comprometem a treballar perquè el tingui tothom.

Donar menjar és una acció a favor de la justícia. La fam apropa a la feblesa humana. Eradicar-la és un repte per a tothom, una qüestió de solidaritat. Compromet, també, a donar amistat i comprensió i a descobrir-hi el rostre del Crist, la seva presència bategant ben viva. La presència de Jesús que es compadeix dels qui l'han escoltat i ara es preocupa perquè tinguin menjar: «Arribat el capvespre, els deixebles s'acostaren a dir-li: [...] Acomiada la gent, i que vagin als pobles a comprar-se menjar. Però Jesús els respongué: No cal que hi vagin. Doneu-los menjar vosaltres mateixos» (Mt 14,15-16). I tot comença amb cinc pans i dos peixos..., o amb un cafè amb llet i un croissant!

HECHOS DE VIDA

«Quien reza nunca estará solo»

La doctora Xiomara Suazo fue secuestrada y liberada hace años en Guatemala, siendo ella de Honduras. La Dra. **Suazo**, de 33 años, hizo esta afirmación rotunda, y la guardé en mi archivo durante 30 años.

—«**La oración —hablar con Dios y la Virgen— me ayudó a soportar la soledad.**

—**Jamás me sentí sola.**

—**Rezarle a Dios, mi Padre, y a la Virgen, nuestra Madre.**

—**No experimenté, ni me sentí nunca sola, los 9 días de cautiverio.**

Añadió:

—«Por ello **doy ahora gracias a Dios**, de rodillas, con lágrimas en

los ojos y con un **corazón agradecido y rebosante de alegría**, repitiendo la gran verdad que viví: **«Quien reza, no está, ni estará, nunca solo.»**

—**Orar:** es dirigirse a Dios, nuestro Padre, que nos ama.

—**Rezar:** es elevar el espíritu, para dar **gracias** y pedir **ayuda**.

—La **plegaria** agudiza la **mente** y eleva el **corazón** a dimensiones **desconocidas**, por quien **no ha rezado nunca... de verdad**.

San Bernardo, un gran santo, abundaba al decir: «El que **tiene a Dios consigo**, no está **nunca solitario**, aunque esté **solo**.»

J.M. Alimbau Argila

Pbro., lic. en teol., medalla de plata del Institut. de Teol. Espiritual de BCN

Lectures de la missa diària i santoral

1. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Is 65,17-21 / SI 29 / Jn 4,43-54]. Sant Venanci, bisbe i mr.; sant Hug, bisbe; santa Teodora, mr.; beat Nuño Álvares Pereira, rel. carmelità.

2. ■ Dimarts [Ez 47,1-9.12 / SI 45 / Jn 5,1-3a.5-16]. Sant Francesc de Pàola (1416-1507), ermità, fund. Mínims (CR). Santa Maria Egipcíaca, penitent; sant Francesc Coll i Guitard.

3. ■ Dimecres [Is 49,8-15 / SI 144 / Jn 5,17-30]. Sant Sixt I, papa, mr.; sant Nicetas, abat.

4. ■ Dijous [Ex 32,7-14 / SI 105 / Jn 5,31-47]. Sant Plató, abat; sant Benet de Palerm, rel. franciscà.

5. ■ Divendres [Sa 2,1a.12-22 / SI 33 / Jn 7,1-2.10.14.25-30]. Sant Vicenç (o Vicent) Ferrer (1350-1419), prev. dominicà, de València (on se celebra el dilluns de la segona setmana de Pasqua). Santa Emília, vg. i mr.; santa Maria Crescència Höss, vg. franciscana.

6. ■ Dissabte [Jr 11,18-20 / SI 7 / Jn 7,40-53]. Sant Marcel·lí, mr.; sant Sixt I, papa (romà, 115-125) i mr.; sant Guillem, abat.

7. ■ † Diumenge vinent, V de Quaresma (lit. hores: 1a setm.) [Is 43,16-21 / SI 125 / Fl 3,8-14 / Jn 8,1-11]. [Es poden llegir les lectures del cicle A (amb el prefaci propi): Ez 37,12-14 / SI 129 / Rm 8,8-11 / Jn 11,1-45 (o bé: 11,3-7.17.20-27.33b-45)]. Sant Joan Bta. de La Salle (Reims, 1651 - Rouen, 1719), prev., fund. Gns. Escoles Cristianes (FSC). Sant Epifani, bisbe; sant Germà, monjo.

Intencions del Sant Pare per al mes d'abril

Pels metges i pel personal humanitari presents a les zones que estan en guerra i que arrisquen la seva vida per salvar la dels altres.

DIUMENGE IV DE QUARESMA

COMENTARI

(Es poden llegir les lectures del cicle A: 1Sa 16,1b.6-7.10-13a / Sl 22 / Ef 5,8-14 / Jn 9,1-41 (o més breu: 9,1.6-9.13-17.34-38.)

Lectura del llibre de Josuè (Js 5,9a.10-12)

En aquells dies, el Senyor digué a Josuè: «Avui us he alliberat de la ignomínia d'Egipte». Llavors els israelites acamparen a Galgala, a la plana de Jericó, i van celebrar-hi la festa de Pasqua, al vespre del dia catorze del mes. L'endemà de la Pasqua, des del matí, menjaren productes del país, pa sense llevat i gra torrat. Des d'aquell dia, que van menjar els productes del país, no caigué més el manà. Els israelites, no tenint ja manà, menjaren de les collites del país de Canaan durant aquell any.

Salm responsorial (33)

R. *Tasteu i veureu que n'és de bo el Senyor.*

Beneiré el Senyor en tot moment, / tindrè sempre als llavis la seva lloança. / La meua ànima es gloria en el Senyor; / se n'alegraran els humils quan ho sentin. R.

Tots amb mi glorifiquem el Senyor, / exaltem plegats el seu nom. / He demanat al Senyor que em guiés: ell m'ha escoltat, res no m'espanta. R.

Alceu vers ell la mirada. Us omplirà de llum, / i no haureu d'abaijar els ulls, avergonyits. / Quan els pobres invoquen el Senyor, / els escolta i els salva del perill. R.

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 5,17-21)

Germans, aquells qui viuen en Crist són una creació nova; tot el que era antic ha passat, ha començat un món nou. I tot això és obra de Déu, que ens ha reconciliat amb ell mateix per Crist i ens ha confiat a nosaltres aquest servei de reconciliació. Perquè Déu, en Crist, reconciliava el món amb ell mateix, no retraient-li més les culpes, i a nosaltres ens ha encomanat que portéssim el missatge de la reconciliació. Per tant, nosaltres fem d'ambaixadors de Crist, i és com si Déu mateix us exhortés a través nostre. Us ho demanem en nom de Crist: reconcilieu-vos amb Déu. Déu va tractar com a pecador aquell que no havia experimentat el pecat, perquè en ell nosaltres poguéssim ser justos segons la justícia de Déu.

✠ **Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc** (Lc 15,1-3.11-32)

En aquell temps, veient que tots els cobradors d'impostos i els altres pecadors s'acostaven a Jesús per escoltar-lo, els fariseus i els mestres de la Llei murmuraven entre ells i deien: «Aquest home acull els pecadors i menja amb ells». Jesús els proposà aquesta paràbola: «Un home tenia dos fills. Un dia, el més jove digué al pare: "Pare, dona'm la part de l'herència que em toca". Ell els repartí els seus béns. Pocs dies després, el més jove arrebegà tot el que tenia, se n'anà cap a un país llunyà i, un cop allà, dilapidà els seus béns portant una vida dissoluta. Quan ho hagué malgastat tot vingué una gran fam en aquell país i començà a passar necessitat. Llavors es llogà a un propietari d'aquell país, que l'envià als seus camps a pasturar porcs. Tenia ganes d'atipar-se de les garrofes que menjaven els porcs, però ningú no li'n donava. Llavors reflexionà dintre seu: "Quants treballadors del meu pare tenen pa de sobres, i aquí jo m'estic morint de fam! Aniré a trobar el meu pare i li diré: Pare, he pecat contra el cel i contra tu; ja no mereixo que em diguin fill teu; pren-me entre els teus treballadors". I se n'anà a trobar el seu pare.

Encara era lluny, que el seu pare el veié i es commogué, corregué a tirar-se-li al coll i el besà. El seu fill li digué: "Pare, he pecat contra el cel i contra tu; ja no mereixo que em diguin fill teu". Però el pare digué als criats: "Porteu de pressa el vestit millor i vestiu-lo, poseu-li un anell i calçat, porteu el vedell gras per celebrar-ho, mateu-lo i mengem, perquè aquest fill meu, que ja donava per mort, ha tornat viu; ja el donava per perdut i l'hem retrobat". I es posaren a celebrar-ho.

Mentrestant el fill gran tornà del camp. Quan s'acostava a casa sentí músiques i balls i cridà un dels criats per preguntar-li què era allò. Ell li digué: "Ha tornat el teu germà. El teu pare, content d'haver-lo recobrat en bona salut, ha fet matar el vedell gras".

El germà gran s'indignà i no volia entrar. Llavors sortí el pare i el pregava. Però ell li respongué: "He passat tants anys al teu servei, sense haver desobeït mai ni un sol dels teus manaments, i no m'has donat mai un cabrit per fer festa amb els meus amics, i ara que torna aquest fill teu després de consumir els teus béns amb dones públiques, ¿fas matar el vedell gras?". El pare li contestà: "Fill, tu sempre ets amb mi, i tot el que jo tinc és teu. Però ara hem d'alegrar-nos i fer festa, perquè aquest germà teu, que ja donàvem per mort, ha tornat viu; ja el donàvem per perdut i l'hem retrobat." »

(Se pueden leer las lecturas del ciclo A: 1Sa 16,1b.6-7.10-13a / Sl 22 / Ef 5,8-14 / Jn 9,1-41 (o más breve: 9,1.6-9.13-17.34-38.)

Lectura del llibre de Josuè (Js 5,9a.10-12)

En aquellos días, dijo el Señor a Josué: «Hoy os he quitado de encima el oprobio de Egipto». Los hijos de Israel acamparon en Guilgal y celebraron allí la Pascua al atardecer del día catorce del mes, en la estepa de Jericó. Al día siguiente a la Pascua, comieron ya de los productos de la tierra: ese día, panes ázimos y espigas tostadas. Y desde ese día en que comenzaron a comer de los productos de la tierra, cesó el maná. Los hijos de Israel ya no tuvieron maná, sino que ya aquel año comieron de la cosecha de la tierra de Canaán.

Salm responsorial (33)

R. *Gustad y ved qué bueno es el Señor.*

Bendigo al Señor en todo momento, / su alabanza está siempre en mi boca; / mi alma se gloria en el Señor; / que los humildes lo escuchen y se alegren. R.

Proclamad conmigo la grandeza del Señor, / ensalcemos juntos su nombre. / Yo consulté al Señor, y me respondió, / me libró de todas mis ansias. R.

Contempladlo, y quedaréis radiantes, / vuestro rostro no se avergonzará. / El afligido invocó al Señor, / él lo escuchó y lo salvó de sus angustias. R.

Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Cor 5,17-21)

Hermanos: Si alguno está en Cristo es una criatura nueva. Lo viejo ha pasado, ha comenzado lo nuevo. Todo procede de Dios, que nos reconcilió consigo por medio de Cristo y nos encargó el ministerio de la reconciliación. Porque Dios mismo estaba en Cristo reconciliando al mundo consigo, sin pedirles cuenta de sus pecados, y ha puesto en nosotros el mensaje de la reconciliación. Por eso, nosotros actuamos como enviados de Cristo, y es como si Dios mismo exhortara por medio de nosotros. En nombre de Cristo os pedimos que os reconciliéis con Dios. Al que no conocía el pecado, lo hizo pecador a favor nuestro, para que nosotros llegáramos a ser justicia de Dios en él.

✠ **Lectura del santo Evangelio según san Lucas** (Lc 15,1-3.11-32)

En aquel tiempo, solían acercarse a Jesús todos los publicanos y pecadores a escucharlo. Y los fariseos y los escribas murmuraban diciendo: «Ese acoge a los pecadores y come con ellos». Jesús les dijo esta paràbola: «Un hombre tenía dos hijos; el menor de ellos dijo a su padre: "Padre, dame la parte que me toca de la fortuna". El padre les repartió los bienes. No muchos días después, el hijo menor, juntando todo lo suyo, se marchó a un país lejano, y allí derrochó su fortuna viviendo perdidamente. Cuando lo había gastado todo, vino por aquella tierra un hambre terrible, y empezó él a pasar necesidad. Fue entonces y se contrató con uno de los ciudadanos de aquel país que lo mandó a sus campos a apacentar cerdos. Deseaba saciarse de las algarrobas que comían los cerdos, pero nadie le daba nada. Recapacitando entonces, se dijo: "Cuántos jornaleros de mi padre tienen abundancia de pan, mientras yo aquí me muero de hambre. Me levantaré, me pondré en camino adonde está mi padre, y le diré: "Padre, he pecado contra el cielo y contra ti; ya no merezco llamarme hijo tuyo: trátame como a uno de tus jornaleros".

Se levantó y vino adonde estaba su padre; cuando todavía estaba lejos, su padre lo vio y se le conmovieron las entrañas; y, echando a correr, se le echó al cuello y lo cubrió de besos. Su hijo le dijo: "Padre, he pecado contra el cielo y contra ti; ya no merezco llamarme hijo tuyo". Pero el padre dijo a sus criados: "Sacad en seguida la mejor túnica y vestídsela; ponedle un anillo en la mano y sandalias en los pies; traed el ternero cebado y sacrificadlo; comamos y celebremos un banquete, porque este hijo mío estaba muerto y ha revivido; estaba perdido y lo hemos encontrado". Y empezaron a celebrar el banquete.

Su hijo mayor estaba en el campo. Cuando al volver se acercaba a la casa, oyó la música y la danza, y llamando a uno de los criados, le preguntó qué era aquello. Este le contestó: "Ha vuelto tu hermano; y tu padre ha sacrificado el ternero cebado, porque lo ha recobrado con salud". Él se indignó y no quería entrar, pero su padre salió e intentaba persuadirlo. Entonces él respondió a su padre: "Mira: en tantos años como te sirvo, sin desobedecer nunca una orden tuya, a mí nunca me has dado un cabrito para tener un banquete con mis amigos; en cambio, cuando ha venido ese hijo tuyo que se ha comido tus bienes con malas mujeres, le matas el ternero cebado". El padre le dijo: "Hijo, tú estás siempre conmigo, y todo lo mío es tuyo; pero era preciso celebrar un banquete y alegrarse, porque este hermano tuyo estaba muerto y ha revivido; estaba perdido y lo hemos encontrado" ».

La Misericòrdia de Déu, arrel de tota solució

MN. MARCOS ACEITUNO DONOSO

El retorn del fill pròdig (1773) de Pompeo Batoni. Museu d'Història de l'Art de Viena (Àustria)

Com no hauríem de detenir-nos en l'evangeli d'avui! Sant Lluc ens proposa una paràbola en tres relats, un relat en tres paràboles. Totes tenen com a centre l'alegria per la troballa de quelcom que un personatge havia perdut: l'ovella, la monedeta, el fill díscol i *tarabana*. Les paraules de Crist són una font d'inspiració per a la nostra vida espiritual que ens generen una espiritualitat de conversió a Déu Pare, i que podem identificar en cinc passos.

Primer. El reconeixement del propi pecat. Pensem en el fill pròdig: l'examen de consciència i el reconeixement de la culpa ha de ser un acte de pregària, de trobament intens amb Déu i de contrast amb els principis més alts de l'Evangeli.

Segon. El propòsit de canvi de vida. Tornem al fill pròdig: torna al pare amb esperit humil i contrit. Així ens convida Crist a que visquem, com diu el prevere en la Litúrgia de l'Eucaristia, a l'altar: *In spiritu humilitatis et in animo contrito...*

Tercer. Confessar a Déu la pròpia misèria, els propis pecats, amb fe cristiana, amb esperança en Crist, amb l'amor de Crist. Per això, «Amb confiança, acostem-nos al tron de la misericòrdia de Déu...» (He 4,16).

Quart. Celebrar la reconciliació amb Déu: com el pare de la paràbola celebra una festa joiosa pel retorn del fill perdut i retrobat, així el ministre ordenat ens trasllada la festa del cel cada vegada que tornem humils i penitents a l'amistat amb Déu.

I, finalment, cinquè pas: aconseguir obres de satisfacció, mostrar l'alegria que Déu ens fa de reconciliar-nos amb Crist, amb l'Església i amb els germans, sense cap altra obligació que la urgència d'un cor agraït pels dons que Déu ens fa.

Bona Quaresma, bona lectura evangèlica, bona confessió sacramental.

Activitats del cardenal Omella

De l'1 al 5 d'abril. Participarà en la CXIII Assemblea Plenària de la CEE.

Dissabte 6 (17 h). Presidirà el concert de Setmana Santa a la Sagrada Família.

Diumenge 7 (13 h). Presidirà l'eucaristia de la comunitat franciscana del convent de Sant Antoni de Pàdua de Barcelona, amb motiu dels 800 anys de la visita de sant Francesc d'Assís al Sultà d'Egipte.

Agenda

«Vicent Ferrer: ideologia i pràctica d'una predicació». Del 3 al 5 d'abril, congrés internacional organitzat per l'Institut d'Estudis Catalans i l'Ateneu Universitari Sant Pacià. La sessió inaugural i la del dia 5 tindran lloc a l'IEC (c/ del Carme, 46); i les del dia 4, a l'AUSP (c/ Diputació, 231). L'entrada és lliure, prèvia inscripció a: <http://vicent-ferrer.llocs.iec.cat>

Recés quaresmal a la parròquia de Santa Tecla (av. Madrid 107, t. 933 398

579). Dissabte 6 d'abril (9.30 h), amb Josep Otón, professor de l'ISCREB i historiador.

«El mite egípciu d'Osiris». Dissabte 6 d'abril (10.30 h), conferència a càrrec de la professora Pilar Casals. Al Seminari Conciliar (c/ Diputació, 231). Entrada lliure.

Meditació contemplativa amb Xavier Melloni i Beatrice D' Cunha. Dilluns 1 d'abril (19-21 h), al Centre Francesc Palau (c/ Immaculada, 55). Cal inscripció prèvia a: t. 938 233 108.

XXV Cicle de Música per la solidaritat. Dissabte 6 d'abril (20 h), concert «Polifonia i àries d'òpera», amb el Cor da Capo BCN. A la parròquia de Sant Agustí (pl. Sant Agustí, 2). Aportació solidària: 6 €. Organitza: Ass. per l'Altre Cor Cremat de Barcelona-Ajut al Quart Món.

Música barroca sacra al Palau de la Música Catalana (c/ Palau de la Música, 4-6). Dimecres 10 d'abril (20 h), *La Passió segons sant Mateu*, de J. S. Bach, per Paul McCreesh i Gabrieli Consort & Players. Preus: a partir de 20 €. Per a més informació: t. 932 957 207 / www.palaumusica.cat

Església de Sant Gaietà-P. Teatins (c/ Consell de Cent, 293 - Enric Granados, 6). Concerts solidaris d'abril. *Dijous 4 (18 h)*, Cor i grups instrumentals del West London Free School (Regne Unit). *Divendres 5 (21 h)*, Coral

Espígol, concert «Música tranquil·la». *Diumenge 7 (18 h)*, Coral Smiling. *Diumenge 14 (18 h)*, Duo Amoria Stabat Mater RV 621-A. Vivaldi. *Divendres 19 (19 h)*, Les set paraules, meditació davant la Creu. *Diumenge 28 (18 h)*, Orquestra Metropolitana de Barcelona.

Cicle de Cantates Solidàries de Bach del Conservatori Professional de Música de Badalona. Dissabte 6 d'abril (20.15 h), a l'església dels P. Carmelites de Badalona (c/ Sant Miquel, 44). Entrada gratuïta amb aportació voluntària.

Taller monàstic al Monestir de Montserrat. Del 18 al 21 d'abril, durant el Tridu Pasqual. Més informació i inscripcions: t. 938 777 765; a/e: vocacions@abadiamontserrat.net

Renovació Carismàtica Catòlica (RCC-CAT). Diumenge 7 d'abril (9.30-18 h), recés de Quaresma: «Obriré un camí en el desert perquè pugui beure el meu poble» (Is 43), dirigit per Mn. Edgar Valencia. Al Col·legi Major Penyafort-Montserrat (av. Diagonal, 639-641). Més informació: t. 696 963 816 (Víctor Gregorio), a/e: renovacioncarismaticabarcelona@gmail.com

Talleres de Oració y Vida del P. Ignacio Larrañaga. Sábado 6 de abril (10-13 h), retiro en la Iglesia de los Salesianos (c/ Sepúlveda, 68). Tema: «De la oración al Sueño de Oro del Padre». Info: t. 696 364 570 (Carmina).

Tallers d'oració amb Francesc i Clara. Dimarts 9 d'abril (19.30 h), «Màrtirs

de les Franciscanes Missioneres de Maria». A les Franciscanes Missioneres de la Immaculada Concepció (pl. Universitat, 2).

Novahumanitas (c/ Àliga, 12 - Hostafrancs). Dia 3 d'abril (19 h), sessió de formació «Guair els sofriments del pasat», dinamitzada per Mn. Josep Font. Cal confirmar assistència a: t. 616 164 006.

Amics de Sant Francesc. Dia 4 d'abril (20 h), «Els franciscans a Catalunya», amb fra Agustí Boadas. Als Franciscans del c/ Santaló, 80.

Pasqua 2019 amb la comunitat del Centre Passatge. Del 19 al 21 d'abril, per viure el Tridu Pasqual en un ambient familiar i comunitari, en el centenari de la Institució Teresiana a Catalunya. Al Centre Francesc Palau (c/ Immaculada, 55). Informació i inscripcions: c/ València 244, 3r, t. 676 091 964, a/e: comunitatpassatge@comunitatpassatge.org, www.centrepassatge.org

Peregrinació al Santuario de Ntra. Sra. de Guadalupe de México. Del 6 al 13 de setiembre, en acció de gràcies per la celebració de los 10 años de la Santa Misa Latinoamericana. Organizada por las Hermanas de Jesús Paciente (c/ Gran de Gràcia, 177). Informació: t. 932 171 393 i 605 016 565 (Hna. Belén). Todos los domingos celebración de la eucaristía a las 12.30 h, abierta a todos, especialmente a los latinoamericanos.

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Con el agua no se juega

Al inicio de esta Cuaresma os proponía, entre otras cosas, hacer ayuno de agua, haciendo un consumo responsable. El ayuno nos ayuda a reflexionar y valorar lo que tenemos gratis. En este sentido, os animaba a utilizar el agua con sensatez, sin desperdiciarla. Más allá del consumo racional del agua, existe un grave problema en el acceso a este bien esencial. Según datos de Naciones Unidas, a una de cada cuatro personas en el mundo no le llega agua potable en el hogar.

El 8 de noviembre de 2018, en una conferencia internacional dedicada al agua, el papa Francisco señalaba que es indispensable: promover estilos de vida responsables y solidarios que velen por lograr una ecología in-

tegral; asegurar el acceso al agua potable como un derecho que nace de la dignidad humana; y considerar el agua un bien esencial y necesario, y no un producto cualquiera, que pueda ser objeto de mercantilización.

El Santo Padre añadía: «La Santa Sede y la Iglesia están comprometidas en favor del acceso al agua potable para todos. Este compromiso se manifiesta en muchas iniciativas, como la creación de infraestructuras, la formación, la consultoría, la asistencia a poblaciones cuyo suministro de agua está en riesgo». Hay muchas entidades de la Iglesia, como Manos Unidas y Cáritas, que trabajan y ayudan a resolver este grave problema. Sin embargo, aún nos queda mucho camino por recorrer. Os invito y me invito,

en la medida de nuestras posibilidades, a colaborar con nuestra limosna cuaresmal y os animo a sensibilizar nuestro entorno sobre esta situación dolorosa.

El pasado 22 de marzo celebramos el Día Mundial del Agua con una propuesta clara: «No dejar a nadie atrás». Este lema explica que desde ahora hasta 2030 hay que conseguir el abastecimiento, la gestión sostenible y el saneamiento del agua para todos. Este objetivo queda recogido en la Agenda 2030, un compromiso aprobado por los principales mandatarios del mundo en una cumbre para el desarrollo sostenible que tuvo lugar en 2015.

Hoy en día millones de personas viven aún sin agua potable —en el ho-

gar, en la escuela, en el trabajo, en la granja, en la fábrica— y luchan por sobrevivir y prosperar. A menudo, se olvidan los grupos especialmente afectados por esta realidad: mujeres, niños, refugiados, pueblos indígenas, personas con discapacidad y muchos otros.

En un momento histórico en el que la tecnología está presente en todo el mundo para hacernos la vida más fácil y para hacer cálculos más precisos, la gente del campo continúa mirando al cielo para saber si lloverá en muchos rincones del planeta y rezan para que así sea. Recemos para que llueva lo necesario y no nos falte el agua, pero también para que lluevan muchas iniciativas que permitan hacer llegar el agua a todos los rincones del planeta.

Queridos hermanos, se debe asegurar el acceso al agua potable en todo el mundo. Es un bien esencial para la vida, un recurso natural limitado con el que no se puede jugar. Garantizar que nadie quede atrás es un reto para todos.

Seguiu-nos

www.esglesiaibarcelona.cat

[facebook.com/EsglesiaBarcelona](https://www.facebook.com/EsglesiaBarcelona)
[@esglesiaibcn](https://twitter.com/esglesiaibcn)

Sintonitzeu

Ràdio Estel: 106.6 FM

Ràdio Maria: canal de ràdio a la TDT